

Marchesi analizuje strategie autopromocji zarówno na szczeblu krajowym, jak i międzynarodowym Caycu – Centrum Sztuki i Komunikacji z Buenos Aires. Marchesi zwraca uwagę na funkcjonowanie w latach siedemdziesiątych „systemów sztuki” rozumianych jako reakcja Ameryki Łacińskiej na praktyki artystyczne zaklasyfikowane na Zachodzie jako „sztuka konceptualna”. Artykuł Viviany Usubiagi podkreśla nie tylko ścisłe związki między sztuką a poezją, ale także koncentruje się na roli kultury w obliczu „terrorizmu Państwa” ostatniej dyktatury w Argentynie (1976–1983) oraz jej funkcji w procesie (re)konstrukcji pamięci na poziomie indywidualnym i narodowym w okresie po zakończeniu dyktatury.

I. Política – Arte – Revolución